

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil nok sige, at også jeg var lidt overrasket over, at hr. Svend Heiselberg forleden dag gik hr. Poulsgaard i bedene. Måtte det aldrig gentage sig!

Egentlig skulle hr. Poulsgaard ved lejlighed spørge socialdemokraterne, om de mener, det er socialdemokratisk politik, der nu føres, men jeg vil gerne vise, hvorfor hr. Poulsgaards påstand er helt forkert.

I 1972 udgjorde de offentlige udgifter 39,7 pct. af bruttonationalproduktet. I 1982 var de steget stærkt, da var de nået op på 54,3 pct. af BNP. De offentlige udgifter steg med andre ord i denne 10 års periode dramatisk, med knap 15 pct.

Under firkloverregeringen er udviklingen gået den rigtige vej, for i 1986 vil de offentlige udgifter være reduceret til 48,6 pct. af BNP, altså meget væsentligt. De offentlige udgifter som tryk på, hvad vi alle sammen producerer og tjener, er gået ned fra ca. 54 pct. til ca. 48 pct. Men så kommer det: er skattetrykket da ikke steget? Jo, det er det, men hvorfor? Fordi den tidligere regering hverken i 1982 eller de foregående år sørgede for at betale de offentlige udgifter kontant. Det er ikke mindst derfor, vi nu har så højt et skattetryk.

I 1982 blev den offentlige gæld forøget med 9,0 pct. af bruttonationalproduktet, men jeg vil bede hr. Poulsgaard lægge mærke til, at nu sker der en sensationel vending i år, for i år bliver den offentlige gæld formindsket med 3 pct. af BNP. Det er det første år, vi omsider kan begynde at få den offentlige gæld til at gå nedad. Hvis underskuddet i 1982 skulle have været dækket gennem en forhøjelse af de personlige skatter, ville det have krævet, at de blev forhøjet med ikke mindre end 42 mia kr. Skulle der med andre ord have været balance inden for årets regnskab, skulle de personlige skatter have været forhøjet med ikke mindre end 38 pct.; det var disse 38 pct., man ikke krævede ind i 1982 og de foregående år, og det er derfor, opgaven nu er så vanskelig. Men vi er altså på rette vej, det offentlige udgiftstryk i forhold til bruttonationalproduktet er omsider klart for nedadgående.

Poulsgaard (FP):

Jeg havde ikke ventet, at statsministeren havde sagt: ja, vi fører socialdemokratisk politik. Statsministeren kommer med mange kønne ord, men der er jo også andre, der har skrevet kønne ord. Jeg vil godt citere fra en bog om Poul Schlüter, der er skrevet af en herre, der hedder Kurt Boelsgaard; i den siger Poul Schlüter: »Vi vil genskabe arbejdsglæden, søge tilslutning til at lette skattetryk og afskaffe indgreb, der skaber berettiget irritation.« Det var rart, om man kunne holde dér, men statsministeren kan ikke benægte, at hr. Camre, som trods alt også har lidt forstand på finanser, trods statsministerens forsikring og lyse smil siger, at vi er nærmere ved afgrunden nu end nogen sinde. Denne regering har formået at øge den offentlige gældsætning med 100 mia kr. Der er kommet en prognose fra Danmarks Statistik, der viser, at væksten i de offentlige udgifter i 1985 steg med 1,8 pct., og det tal vil blive større i 1986. Statsministeren er før kommet med disse kønne tal og prognoser. Vi hørte, at underskuddet skulle blive på 16 mia kr.; det bliver reelt på 28 mia kr. Statsministeren må altså undskylde, at vi er nogle stykker, der har lidt svært ved at fæste tillid til hans ord. Vi kan se på vores skattebillet og på vore benzinregninger, at det er gået den forkerte vej, og jeg appellerer til statsministeren om nu virkelig at sadle om, så det kommer til at gå den anden vej i stedet for.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, det var hr. Poulsgaard, som brugte en hel masse ord, men ingen tal. I mit svar var indeholdt en række saglige oplysninger, som viser, at udgiftstrykket nu er for nedadgående, og det synes jeg må være det afgørende.

Og så synes jeg, jeg vil fraråde hr. Poulsgaard at anvende hr. Camre som sin politiske forbundsfælle; jeg går ud fra, at det er sådan en enestående begivenhed, og det bliver forhåbentlig ikke et fast mønster, for det kan da vist ikke gå an.

Men vi måtte altså vedgå arv og gæld, da vi begyndte. Derunder hørte udsigten til et underskud på statsfinanserne i 1983 af størrelsen 80 mia kr., og hr. Poulsgaard ved, hvordan det går i 1986: nu er underskuddet væk. Nu får vi for første gang i en meget lang årrække et lille driftsoverskud, og det